

...en het
knorrende
cadeau

MET VEEL
STORENDE
LICHTJES

Willeke Brouwer

...en het
knorrende
cadeau

Willeke Brouwer

© 2016 Uitgeverij Callenbach - Utrecht

www.uitgeverijcallenbach.nl

Omslagontwerp en boekverzorging:

BEEEP grafisch ontwerp BNO

ISBN 978 90 266 2192 5

ISBN e-book 978 90 266 2193 2

NUR 283

Leeftijd 10-12 jaar

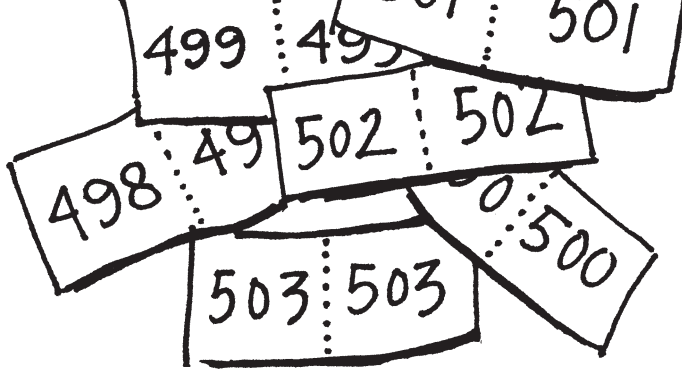
Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of op enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

wij
winnen
NOOIT
wat

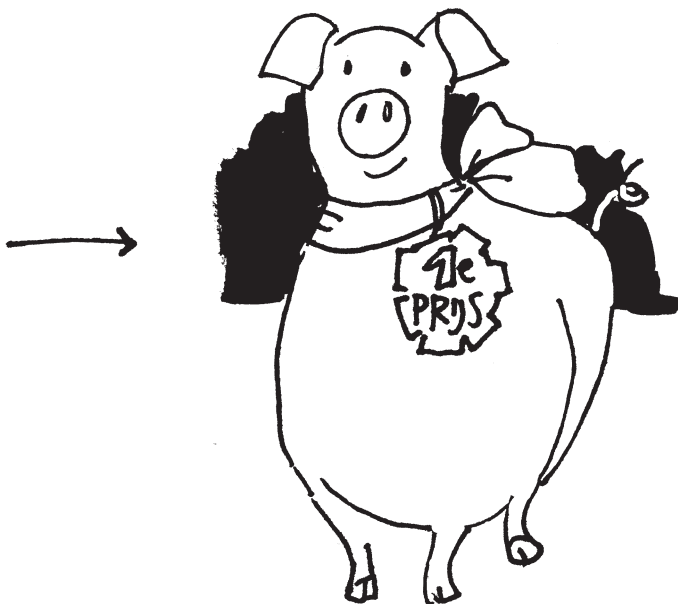

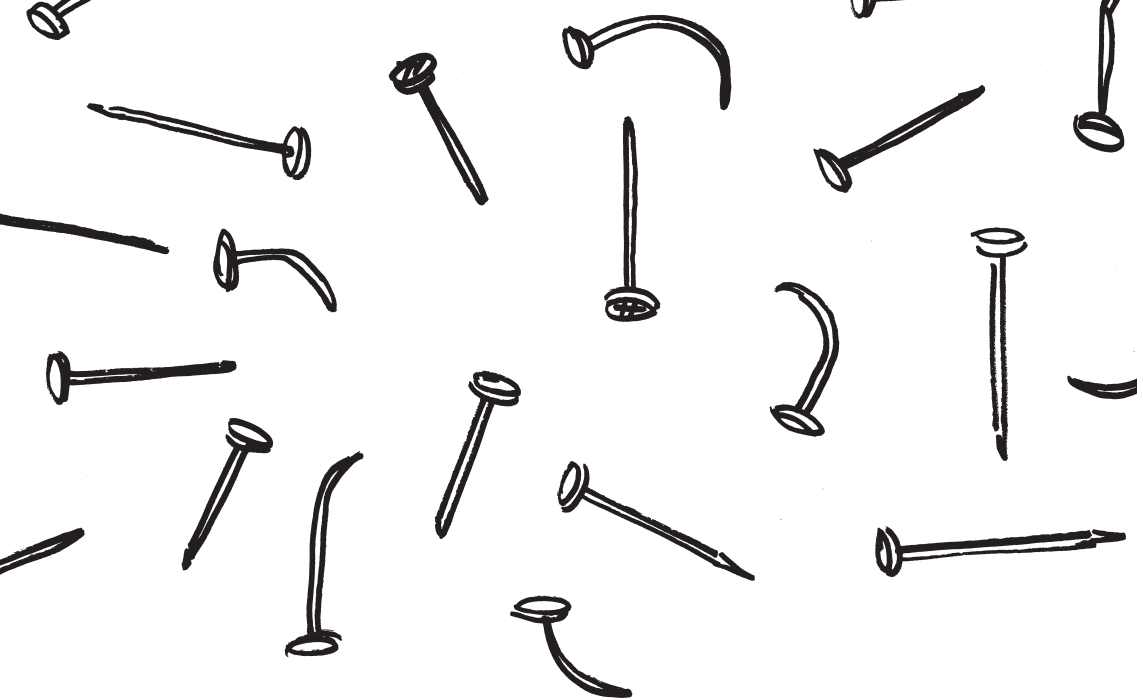

‘J e kunt een heel varken winnen’, zegt de jongen met lootjes, terwijl hij naar de grond kijkt. ‘Voor Ons Honk. De kleedkamers mutt’n op’eknapt. Een lootje kost een euro.’

Mijn moeder en ik staan in de deuropening. Het lijkt haar geweldig om een varken te winnen. 'Wat origineel!' zegt ze. 'Doe mij maar vijf loten.' Ik vind het maar een rare prijs, een varken winnen. Waar moet dat varken dan heen? Als mijn vader 's avonds thuiskomt, is hij heel enthousiast. 'Wat cool, Willem! Als we winnen, ga ik een hok timmeren.'

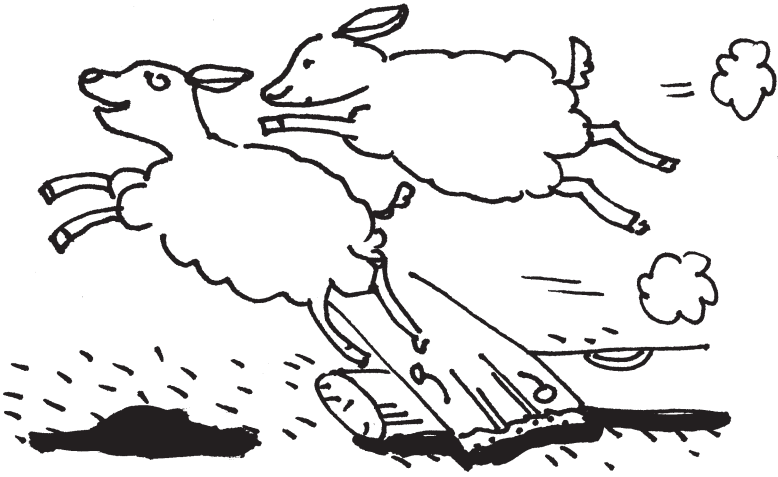

Mijn vader en hokken timmeren, wat zal ik daarover zeggen.

De vorige keer dat hij iets timmerde, was het een hek voor schapen die in onze tuin liepen. Maar die schapen waren in no time aan het grazen in de siertuin van de overbuurvrouw. Man, wat was die boos.

‘Vraag je dan wel advies aan buurman Steef?’ zegt mijn moeder. ‘Dat lijkt me wel verstandig.’

‘Natuurlijk schat. Als we winnen.’

Ik zit niet op een varken te wachten. Het lijkt me maar een vies beest. Het is al erg genoeg dat ik in een dorp met boerderijen woon. Ik win liever een spelcomputer. Of een nieuwe telefoon. Maar in een dorp als IJsselbroek kun je alles verwachten. Dat kan ik je verzekeren. In Burgerdam, waar ik vandaan kom, was alles normaal. Daar had je bussen en trams en tv zonder storing. Hier, in dit boerendorp niet. We hebben koeien en varkens en langzaam internet. Oké, het is hier soms ook wel een beetje leuk. Maar ik mis Burgerdam wel.

Gelukkig heb ik Mick en Elvis. Daar kan ik altijd logeren. Wij zijn vrienden voor altijd.

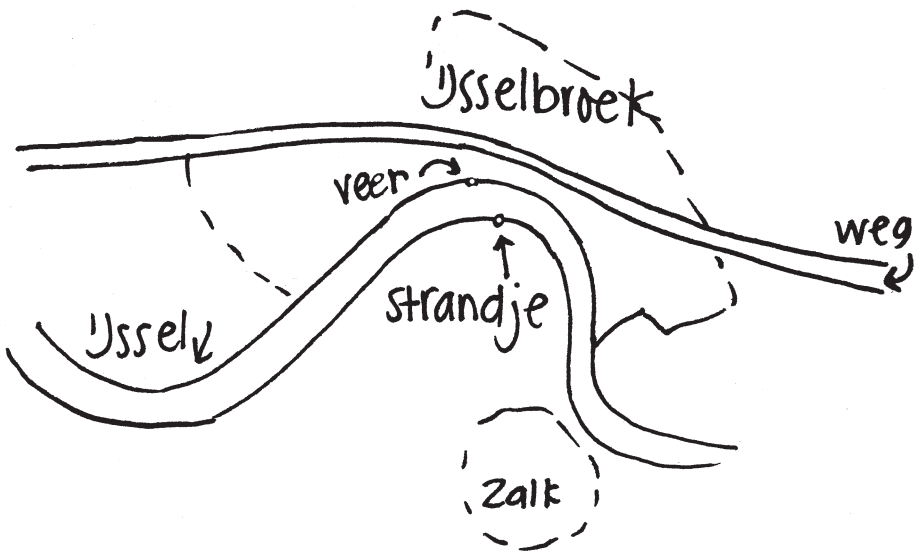
de
Yssel

Het dorp waar ik nu woon heet IJsselbroek. Er wonen geloof ik ongeveer 800 mensen. Meer niet. En iets meer koeien. En kippen zijn er nog veel meer.

Het heet IJsselbroek, omdat het dorp langs de IJssel ligt. Dat is een grote rivier. Over die rivier gaat het vandaag op school. Juf Greetje is nogal enthousiast over die rivier. Ze heeft zelfs een stichting uitgenodigd om er wat over te komen vertellen: de stichting IJsseldelta.

Ik vind dat een beetje overdreven. Maar ja, je schijnt op school leerzame dingen te moeten doen. Dus ergens snap ik juf Greetje ook wel weer. Die moet steeds weer iets nieuws verzinnen.

En dan heb je ook nog een klas met Hans erin. Hans wil altijd leuk zijn. Ik vind hem vet grappig, maar daar denkt juf Greetje anders over: Die wordt echt heel vaak boos op hem. Juffen willen dat je luistert, maar daar is Hans niet zo goed in.

De mevrouw van de IJsseldelta komt de klas binnen. 'Hallo allemaal!' zegt ze.

We zitten er helemaal klaar voor, die IJssel en zo. Maar er is iets met Eva. Die zit te wiebelen op haar stoel. En juf Greetje moppert. 'We hebben vandaag een gast, Eva! Kun je nu even opletten?' 'Ja!' zegt Eva. 'Tuurlijk! Maar eh... nou ja, eh...'

'Ze is gister in de bramen gevallen juf!' zegt Bente. 'Er staken allemaal stekels in haar...'

‘Dat hoeven ze allemaal niet te weten!’
zegt Eva boos. ‘Toe maar hoor
mevrouw!’

Ondanks de bramen wordt het best een leuke les.
De mevrouw vertelt over de IJssel, en over de
geschiedenis van de IJssel. Over de vogels die langs
de IJssel leven, en waarom die bijzonder zijn.
Over de planten die hier groeien.

LEERZAAM!!

kleine pimpernel
of BLOEDkruid

Hans onderbreekt haar maar drie keer om haar te verbeteren.
'Dat was een leuke les, hè jongens!' zegt juf Greetje als de IJsseldeltamevrouw klaar is. Volgende week gaan we een vogelkijkhut bezoeken aan de IJssel. En we gaan deze week allemaal een gedicht maken over de IJssel! Is dat leuk of niet?'
Ik vind het wel meevallen.

hier dronken soldaten in de Middeleeuwen thee van. Dat hielp tegen het bloeden als ze gingen vechten

kan iemand even een potje bloedkruidthee zetten?

de krakeend

Mijn ouders vinden het natuurlijk een geweldige opdracht. Ze houden van kunst. En gedichten horen daar ook bij.

Mijn moeder biedt mij aan om me te helpen bij mijn IJsselgedicht.

Ze vindt de IJssel zo inspirerend en prachtig en bijzonder:

Ze is beeldhouwster, en ze kan heel erg overdrijven.

'Mam', zeg ik, 'dat komt helemaal goed.'

Ik verzin wel wat.'

smeewortel

Ik loop de tuin in. Het is er al behoorlijk veranderd sinds we er wonen. Eerst was het overal een bende, en dat vond ik wel gezellig. Maar nu hebben mijn ouders bloemen geplant en een moestuin aangelegd. Nu moet ik oppassen met voetballen, want anders krijg ik ruzie.

Laatst heb ik al een bonenstok omgeschopt. Per ongeluk natuurlijk, maar mijn ouders waren toch boos. Er hingen al zo lekker veel bonen aan, en die plant was echt helemaal doormidden.

Wat een drukte om niks. Het
zijn maar bonen.
Geen knakworstjes.

Ik ga met Mick appen op de
trampoline.
Even horen of er nog wat
gebeurd is in Burgerdam.
Yo Mick!
Yo Sil!
Nog wat nieuws?
Neu.
Bij jou?
Neu.
Oké.
Wat heeft Ajax gedaan?
Verloren.
Balen.
Ik moet gaan. Doeil!
Doeil!
Zo. We zijn weer bij.

natuur
&
een
pult.
herrie.

'Leukste, grappigste
kinderboek sinds tijden!'

Als Silvester jarig is, viert hij zijn feest met een vaartochtje op de IJssel. Hij nodigt ook zijn vrienden uit Burgerdam uit. Er ontstaat rivaliteit in de boot. Sil laat zich uitdagen. Hij valt in het water en de stroming is heel sterk. Krijgen zijn vrienden hem op tijd aan boord?

Eva en Marieke kijken allebei boos naar de grond. Gelukkig zitten Jorrit en Nasr er ook bij.

Nasr zegt: 'DAMES! Doe effe chill!! Kijk naar Jorrit en mij. Zie je ons bekvechten? Dit is een feestje hoor!'

Willeke Brouwer won de Eigenwijsprijs 2016 voor het eerste deel in de serie over Silvester en zijn vrienden: 'Silvester en de bizarre verhuizing'.

SILVESTER

Callenbach

Willeke Brouwer laat in deze supergrappige graphic novel de verschillen zien tussen kinderen in de stad en op het platteland.
Lees ook: **Silvester en de bizarre verhuizing** en **Silvester en de brand in IJsselbroek**.

NUR 283